

[Gideon.]

I lovforslaget fra 1939, der var udarbejdet af justitsministeriet og blev fremlagt her i tinget af den daværende justitsminister hr. Steincke, var den beskikkede og den privat antagne forsvarer stillet ganske ganske ens. Ændringen kom til under udvalgsbehandlingen i folketinget, fordi sager om opløsning af politiske partier også skulle inddrages under rigsrettens myndighedsområde, og man mente, at der i disse sager var en vis rimelighed i, at den privat antagne forsvarer under visse forudsætninger skulle kunne udelukkes fra møder under de foreløbige undersøgelser. Det fremgår klart af folketingets første behandling, at det var det, der var årsagen til, at bestemmelsen blev sat ind.

Da vi nu har holdt os til det gamle og rigsrettens virkeområde ikke er blevet udvidet, var det vel rimeligt, om man overvejede at gå tilbage til den oprindelige affattelse i lovforslaget af 1939 og stillede den beskikkede og den privat antagne forsvarer på lige fod. For at jeg ikke skal pådrage mig et skær af uvidenhed på dette område, vil jeg straks gøre opmærksom på, at jeg er ganske klar over, at der i retsplejeloven findes en parallel til denne bestemmelse, nemlig retsplejelovens § 737 sammenholdt med § 821. Men uanset dette forekommer det mig, at der på rigsrettens virkeområde gør sig så særlige forhold gældende, at det bør overvejes, om man bør indføre retsplejelovens regler her, eller om man ikke snarere bør stille den valgte forsvarer på lige fod med den beskikkede. Det må sikkert indrømmes fra alle sider, at det her drejer sig om sager af en ganske særlig beskaffenhed, som man har fastsat ganske bestemte særegne procedureregler for, og der kunne derfor være god grund til at overveje forsvarernes stilling.

Den anden ting, jeg har hæftet mig ved, og som også har en vis principiel interesse, vedrører lovforslagets § 31. Det fremgår heraf, at efter at anklageren har haft al den tid, han måtte ønske sig til at forberede sagen og fremskaffe alle bevisligheder, bliver der givet tiltalte en passende frist til at gøre sig bekendt med det af anklageren fremlagte, men, føjes det til, i reglen ikke over 14 dage. Der kunne måske være grund til her at tage anklagerens og forsva-

rerens stilling under overvejelse. Hvis forsvareren efter denne begrænsede udsættelse fremlægger nye bilag i retten, har anklageren efter lovforslagets § 35 ret til igen at få udsættelse for at gøre sig bekendt med de af forsvareren fremlagte dokumenter, men her gælder der ikke en tilsvarende begrænsning som for forsvareren. Jeg synes, der måske var nogen grund til i et udvalg nærmere at drøfte disse to forhold, som jeg her har tilladt mig at påpege; jeg tror ikke, det vil tage nogen længere tid, idet det jo har været grundigt behandlet i 1939.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen var inde på forslaget § 12 om offentlig votering. Jeg tror nok, man skal lade dette ligge. Det er rigtigt, som det ærede medlem meddelte, at vi ikke har offentlig votering i nogen af de andre retter, og uanset hvilken indstilling man måtte have til dette spørgsmål, tror jeg nok, at man skal nære den største betænkelighed ved at indføre offentlig votering for rigsrettens vedkommende. Man må huske på, at det drejer sig om sager af politisk karakter og med et politisk indslag, og jeg tror, det vil være meget uheldigt at have offentlig votering, ikke mindst for den politiske dels vedkommende.

Som sagt, der er vist ikke grund til for mig at gøre yderligere bemærkninger om dette lovforslag, og jeg skal med disse få ord anbefale lovforslaget og på mit partis vegne tilsige det en både hurtig og velvillig behandling.

Thestrup: Jeg har ingen principielle bemærkninger at gøre om det lovforslag, der foreligger her, idet jeg for alle de principielle punkters vedkommende er enig med den højtærede justitsminister. Derimod kunne jeg ønske forskellige specielle ting drøftet i et udvalg og skal derfor henstille, at der bliver udvalgsbehandling af sagen.

Jeg kan hermed på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Med vedtagelsen af den nye grundlov er en ændring i loven om rigsretten blevet en nødvendighed, og det er med udgangspunkt heri, at det foreliggende lovforslag er fremsat i folketinget.

Jeg har ingen bemærkninger at knytte til forslaget; det er jo i nøje overensstemmelse